

Nyhedsbrev fra Dansk Palæstinensisk Venskabsforening September 2024

Kære medlemmer

Vi håber, at I og jeres kære har haft en god sommer.

I foreningen har vi haft – og fortsat har – travlt.

For oplysningens indsatsen har været uafbrudt sommeren igennem. Ikke så mærkeligt, eftersom folkemordet mod palæstinenserne i det besatte, forarmede og gennembombede Gaza har på intet tidspunkt de seneste 2 måneder været sat på pause. Tværtimod. For uhyrlighederne synes at have taget til dag for dag, uge for uge og måned for måned.

Alt imens, så ser en evt. "våbenhvile aftale" at være en ønsketænkning end den virkelighed vi alle sammen – og måske hele verden – helst ønsker at vågne op til. For Netanyahu står i vejen. Det mener medier, eksperter og endda politikere og partier i Israel. Netanyahu higer tilsyneladende efter at trække tiden ud indtil en afgørelse i det amerikanske valg, som han og den fascistiske koalition han står i spidsen for håber kan ende med at få Donald Trump i Det Hvide Hus.

Er slagtehuset Gaza nok for Netanyahu? Bestemt ikke. For nu er turen for alvor kommet til den besatte Vestbred. I første omgang den nordlige del.

Vestbredden - det 'nye' Gaza...

Lederen af den israelske efterretningstjeneste Shin Bet, Ronen Bar, advarede tilbage i juli Netanyahu om, at 'jødiske terror i form af bosætterangreb på Palæstinensiske landsbyer, palæstinensere og internationale aktivister, er ansvarlig for den udvikling, der sker på Vestbredden', hvor Hamas og andre militante grupper vinder mere og mere indpas. 'Vestbredden er ved at udvikle sig til det 'nye' Gaza.'¹ Det er særdeles både bemærkelsesværdigt og usædvanligt, at en så højtstående embedsmand, dels peger pilen mod bosætterbevægelsen, dels benytter et så markant ordvalg som "jødisk terror".

Desværre har den advarsel ikke betydet, at Netanyahu har sat ind over for den voldelige og aggressive bosætterbevægelse – tværtimod. Den synes at have fået fuldstændig frit spil til at udvide, fordrive og angribe. Til trods for den helt entydige FN-kendelse fra 19. juli 2024, som slår endegyldigt fast, at samtlige bosættelser er ulovlige og, at Israel skal opløse disse, forflytte bosætterne og kompensere palæstinenserne for deres tab. Israel benytter endnu engang en velkendt strategi med tre dages yderst begrænset våbenhvile i udvalgte og arealmæssigt meget begrænsede områder og fordelt på tre forskellige og igen meget begrænsede tidsrum, målrettet at give humanitære organisationer mulighed for at vaccinere så mange af Gazas overlevende børn mod polio som muligt.

Mens verdens øjne er rettet mod 'Israels humanitære indsats', har Israel samtidig indledt et regulært angreb på den besatte Vestbred til lands og i luften. De seneste dage primært målrettet de i forvejen hårdt prøvede byer Tulkarm, Nablus og særligt Jenin, men med en eskalering af både bosætter- og militær vold og angreb overalt på den besatte Vestbred. At 'Vestbredden er det 'nye' Gaza' har således fået endnu en betydning: krigen udvides til Vestbredden og endnu et afgørende skridt mod opnåelse af målet om en fuldstændig overtagelse af alle de palæstinensiske områder med de fordrivelser af palæstinenserne dette naturligt forårsager.

Udsigten til en permanent eller længerevarende og fuldstændig våbenhvile (modsat den omtalt ovenfor) synes mere håbløse end nogensinde. Mordet på Hamas' politiske leder og chef forhandler ifm forhandlingerne om en våbenhvile den 31. juli 2024 har ikke blot skabt et langt vanskelige forhandlingsmiljø, men også øget spændingerne i Mellemøsten generelt. Risikoen for en egentlig regional krig er forhøjet og Israels intensivering af militære angreb på Vestbredden skubber kraftigt til den risiko. Netanyahu synes dermed ikke blot immun overfor international kritik og den internationale domstol, men også overfor sin egen befolkning, som demonstrerer dagligt og i stigende antal for våbenhvile, og egne embedsfolks rådgivning. Den palæstinensiske befolkning betaler prisen i Gaza på snart 11. måned og i et antal, der er så rystende, at man mangler ord, og på Vestbredden, hvor krigen nu for alvor tager fart og kun kan komme til at koste endnu flere uskyldige liv, endnu mere meningsløs ødelæggelse og rædsel.

Det er derfor vigtigere end nogensinde før, at verdens øjne stadig rettes mod Gaza, Vestbredden og palæstinenserne generelt. At vi fortsætter med at informere, appellere, protestere og støtte den palæstinensiske sag. Forfatter og journalist Svend Løbner skriver i en kronik i Avisen Danmark 29. august 2024: "Nej, vi må stå på palæstinenserne side, hvis

¹ The Guardian, "Israeli security chief condemns 'terrorism' of militant settlers", Julian Borger, 24. August 2024

vi vil stå på menneskehedens side. Ingen diktator, ingen stat, ingen idé står over det enkelte menneskes frihed og velbefindende. Det er de fleste med på, når det drejer sig om ukrainere. Vi har endda indført en særlig lov, der giver ukrainske flygtninge mulighed for at søge asyl." Og vi vil "stå på menneskehedens side". Derfor fortsætter vi arbejdet og derfor betyder jeres medlemskab, støtte og engagement så utroligt meget for os som en frivillig forening.

Vibeke Genefke

På vegne af bestyrelsen

Dansk Palæstinensisk Venskabsforening er bo- og arveafgiftsfri

Foreningen er nu bo- og arveafgiftsfri. Vi kan glædeligt orientere om at Dansk Palæstinensisk Venskabsforening har søgt om og er blevet godkendt af SKAT til at modtage arv og bidrag, som kan testamenteres til foreningen uden, at der skal betales boafgift og det vil sige også arveafgift.

Vi kunne ikke gøre det uden jer!

Vores foreningsarbejde, der har til formål at oplyse om Palæstina, forudsættes af jeres støtte både solidarisk og økonomisk, så det påskønner vi i høj grad og vil gerne sige stort tak for. Jeres økonomiske gavmildhed skaber grobund for vores arbejde for palæstinenserne rettigheder og et frit Palæstina. Derfor håber vi også enormt meget på, at I vil fortsætte som medlemmer og huske jeres årlige betaling.

Betalingsoplysninger finder her i Nyhedsbrevet eller på foreningens hjemmeside.

Tak for jeres uvurderlig indsats!

Nekrolog

En god ven og en stor mand er gået bort

Det var et kæmpe chok, da jeg blev ringet op om at min gode ven og en af de første og største stemmer i Danmark for Palæstina og imod undertrykkelsen, filminstruktøren og dokumentaristen Nils Vest var gået bort.

Om nogen så kendte Nils til Mellemøsten og især det besatte folk og deres skæbne. Nils var en af de første og største stemmer, der trodsede 1960ernes og 1970ernes enorme indflydelse, som Israel havde dengang i det danske samfund, i form af venner, foreninger, partier, politikere m.fl., og talte imod besættelsen og undertrykkelsen.

Nils udkom med sin første film om Palæstina i 1972. Men det var først i 1976, at Nils mærkede til disse stærke og mørke kræfters indflydelse i vores danske samfund, da han blev bekæmpet fra det øjeblik hans anden film "Et undertrykt folk har altid ret", der handlede om et helt folks tilværelse – og baggrunden for – i flygtningelejrene, blev udgivet. I mange år og i lange perioder var filmen ikke mulig at leje eller at komme i nærheden af.

Og siden kunne Nils ikke få støtte til nærmest noget som helst.

Jeg har gennem årene været i tæt kontakt med Nils og vi sås også fra tid til anden. De seneste 11 måneder har vi været i meget tæt kontakt, da også han har været stærkt påvirket af det igangværende folkemord og hvad det vil betyde for palæstinenserne, Palæstina og Mellemøsten.

Han skrev eller ringede hver gang han så på mig TV, hørte mig i radioen, læst en artikel jeg har skrevet i dagspressen eller medvirket i et interview i de landsdækkende dagblade. Han var altid rørt og kom altid med en saglig tilbagemelding og sin mening.

Sidst jeg så Nils var ifm. med en tale jeg holdt til et grundlovs event tilbage i juni. Han var meget faderlig og følelsesladet, da vi gav hinanden et knus og vi aftalte, at hvad vi har snakket om i mange måneder om at mødes til en længere snak snart blive en realitet. Det skulle ske efter sommerferien hvor vi begge håbede på fredeligere og bedre tider for palæstinenserne og freden generelt.

Den aftale blev, desværre, ikke til noget. For Nils døde uventet torsdag den 22. august.

Af praktiske årsager og grundet rejse i sagens tjeneste, så kunne jeg ikke deltage i Nils' bisættelse, som jeg så gerne ville. Særligt da Nils' livsledsager, den kloge og fantastiske Britta, spurgte om jeg kunne sige et par ord til sammenkomsten efter bisættelsen. Jeg blev meget rørt og beæret, men samtidigt ked af det, da jeg ikke kunne være personligt tilstede.

Den legendariske Nils var saglig, nøgtern og ærlig i sine klare og tydelige meninger. Og på trods af de gentagne modvinde han mødte gennem årene, så var han til alle tider fast som en klippe. Altid.

Hvil i fred kære ven og tak for din uvurderlige og urokkelige solidaritet.

Fathi El-Abed
Formand – DPV

Film Anmeldelse

5 Broken Cameras

Af, Pia Sigmund - medlem i Dansk Palæstinensisk Venskabsforening

5 Broken Cameras er en 12 år gammel film, der er uhyggeligt aktuel. Jeg så filmen i Grand Biografen i København i begyndelsen af juni og vil gerne anbefale den på det varmeste. Det er en vigtig film, fordi den minder os om, at vi ikke må glemme palæstinenserne på Vestbredden.

5 Broken Cameras er en dokumentarfilm om livet i en landsby på Vestbredden mellem 2005 og 2010. En ung familiefar køber et kamera, så han kan filme sin nyfødte søns udvikling og opvækst. Lille Gabriel bliver filmens hovedperson, og hans fars, **Emad Burnats**, rolige stemme guider os gennem sønnens fem første år. Men sikke en barndom! Allerede da Gabriel er få måneder gammel, opfører israelske soldater et hegn tværs gennem familiens og dens naboers marker. De må ikke længere komme over på den anden side af hegnet. Ikke sende deres dyr ud at græsse, ikke høste deres gamle oliventræer.

Landsbyen beslutter sig for at gennemføre en fredelig demonstration hver eneste fredag eftermiddag. Nogle fredage går flokken ud til hegnet med musik i spidsen, andre fredage vandrer de derud med balloner og skilte i hænderne. Gang på gang på gang mødes de af kampvogne, israelske soldater, dræbende gummikugler og tåregas. Man ser lille fyr trave af sted med et papskilt "We want peace". Et øjeblik efter må han suse hjem, fordi luften er fyldt med larm og råb og skud.

Gabriel lærer at gå og at tale, og imens rives hegnet ned, markerne erklæres for militær zone, og en høj mur bygges. **Emad Burnats** første kamera bliver skudt i stykker af en kugle, og samme skæbne overgår kamera nummer to og tre og fire og fem. Troligt bliver han ved med at dokumentere Gabriel, der vokser, og fredagsdemonstrationerne, der bliver ved og ved.

Der er mange sørgelige scener i filmen, især selvfølgelig når landsbybeboerne bliver såret. Men den stærkeste virkning opstår, når en kæmpegravko graver de 100-årige oliventræer op med rode og kører dem væk. Oliventræerne blev plantet af disse bønders oldeforældre og er jo netop byens hovedindtægtskilde. De træer er så smukke, og det gør ondt at se på massakrerne. Og hvorfor skal de fjernes? Jo, for når der ikke vokser noget på marken, kan marken konfiskeres – mener den israelske regering.

Nogle af filmens mest ubehagelige scener viser de israelske bosættere, mens de flytter ind i de huse, der er lynopbygget på markerne. De kaster med sten og skyder på demonstranterne. Helt uden iscenesættelse lyser de af had og vrede.

Men landsbybeboerne er ikke alene. Hver fredag kommer mange udefra, både jøder der vil samarbejde for fred, og venner fra Europa og USA, der vil gå med til hegnet. Det er godt at få støtte og solidaritet, men kan også være ondt, som når israelske under-cover agenter blander sig mellem demonstranterne, for så pludselig at skabe stor forvirring, når de kaster med sten på "deres egne".

Guy Davidi var en ung israelsk jøde, der i sin tid i hæren oplevede soldaterkammeraternes hårdhændede og ulovlige adfærd, når de smed de oprindelige beboere, palæstinenserne, ud fra deres marker og byer. Han hørte om de ikke-voldelige demonstrationer, blev nysgerrig og tog til landsbyen Bil'in. Her deltog han i fredagsdemonstrationerne og lærte derved **Emad Burnat** og hans kamera at kende. De begyndte at fotografere sammen og blev venner. **Guy Davidi** deltog i visningen af **5 Broken Cameras** i Grand Biografen. Han fortalte om den gæstfrihed, han mødte hos **Emad** og hans familie og venner og om samarbejdet omkring filmen om de første fem år i Gabriels liv og hans families liv.

Nu er Gabriel 19 år, han går på universitetet, og intet er forandret, snarere tværtimod. Det er svært for Gabriel at komme frem og tilbage til universitetet, fordi han skal gennem adskillige check-points, der er farlige at krydse for palæstinensere. Landsbyen har mistet det halve af sine marker. Hegnet fra 2005 er blevet erstattet med en høj betonmur. Bag muren ligger nu bosætternes høje betonbygninger. Der bliver stadig holdt fredelige fredagsdemonstrationer. **Emad Burnat** er stadig landmand i Bil'in. Han sagde i Grand: "Bil'in er min verden. Jeg håbede på at kunne give mine børn et godt liv og at forandre situationen. Det har ikke nyttet noget. Jeg er tæt på at opgive håbet."

Alle øjne stirrer lige nu på Gaza. Men hvad med Vestbredden? Er der fredeligt? Nej tværtimod. Kun få ved, at 550 palæstinensere er blevet dræbt siden oktober sidste år, og et langt større antal sårede. De allerfleste er uskyldige ofre, og mere end 100 er børn, der

ikke har opført sig forkert. De var måske bare på vej i skole eller til universitetet. 2.200 palæstinensere er blevet administrativt fængslede (på ubestemt tid, uden ret til at se bevismateriale), uden at have bedrevet noget forkert. Mellem 12. og 16. april i år blev flere landsbysamfund ødelagt og beboerne fordrevet af israelske bosættere. Adskillige bosættelser er sat i værk. Og de er vel at mærke ikke lovlige. (FNs højkommisær for menneskerettigheder, Volker Turk, ifølge Kr. Dagblad 15.4. 2024, og Amnesty International rapporter).

Vi må ikke glemme Vestbredden!

Hvad kan vi gøre? **Guy Davidi** anbefaler økonomiske sanktioner over for Israel. Det er vigtigt at oplyse og udbrede god information. Vi kan også slutte op om de organisationer, der støtter befolkningen på Vestbredden, som Det Danske Hus i Palæstina. Bliv medlem! **Emad Burnats** og **Guy Davidis** venskab og samarbejde om filmen viser, at palæstinensere og jøder godt kan leve sammen og arbejde sammen.

5 Broken Cameras har vundet adskillige priser og var nomineret til en Oscar i 2013. Se **5 Broken Cameras** på YouTube! Men det ville det være endnu bedre, hvis filmen kunne blive vist på TV og i biograferne.

Pia Sigmund, 2024.

Vi beklager

Har du sendt os en e-mail på danpal@danpal.dk de seneste uger og måneder med f.eks. spørgsmål, et forslag eller bestilling af plakaten Visit Palestine og/eller fra vores webshop (ikke ret meget tilbage her), så skal vi beklage, at du måske er blandt de mange, som enten intet har hørt fra os eller ikke har fået din bestilling.

Det skyldes to ting; 1) vores hjemmeside og e-mail er blevet hacket/forsøgt hacket adskillige gange de seneste snart 9 måneder. 2) De enorme mængder af henvendelser med hundredvis af e-mails og ønsker om medlemskaber hver eneste uge siden oktober, har skabt et overvældende pres på vores e-mail system, hvor mange henvendelser endte i "spam-indbakken" og siden forsvundet.

Det beklager vi, naturligvis.

Vi opfordrer vores medlemmer til at prøve igen og vi håber at kunne besvare henvendelserne og/eller at levere de bestilte tilbageværende produkter. Ellers vil vi melde tilbage så hurtigt som muligt. Tak for alles forståelse. Læs på danpal.dk/webshop om, hvilke varer er for tiden mulige at bestille.

Har du betalt dit kontingent?

Vi har brug for din støtte for at kunne fortsætte foreningens vigtige oplysningsarbejde.

Foreningen kører på frivillig basis, så alle indkomne midler går ubeskåret til den palæstinensiske sags tjeneste.

Medlemskab koster kun 150kr. pr. år. For pensionister, arbejdsledige og unge under uddannelse er kontingentet kun 100 kr. pr. år.

Beløbet kan indsættes på giro 931-8119 eller overføres via netbank til:
Reg. nr.: 0268
Kontonr.: 000 931 8119

Du kan også benytte Mobilepay nr. 65841 til alle former for overførsler og indbetalinger til foreningen.

Ønsker du at melde/afmelde nyhedsbrevet?

Find **meld/afmeld** knappen på hjemmesiden (under Medlemskab af DPV). Afmelding sker herefter automatisk.

Dansk Palæstinensisk Venskabsforening
Danish Palestinian Friendship Association | الدنماركية الفلسطينية الصداقة جمعية
Dronningensgade 14 | DK-1420 København K, Denmark | Tel. +45 35 35 48 68
E-mail: danpal@danpal.dk | Websites: www.danpal.dk